

Artikelsgewijze toelichting op de Drank- en horecaverordening

1. Inleiding

De gemeente Hillegom werkt aan de ontwikkeling van een veilig uitgaansbeleid dat tot doel heeft om een plezierig en verantwoord horecabezoek te bevorderen. Dit beleid dient door het toepassen van verschillende juridische instrumenten, waaronder met name de Algemene Plaatselijke Verordening, gestalte te krijgen. Een flankerend instrument in dit verband is de Drank- en horecaverordening Hillegom. De Drank en horecawet (hierna: de wet) vormt het referentiekader. De aanleiding voor het maken van een nieuwe Drank- en horecaverordening is het feit dat de huidige Drank- en horecaverordening van 1998 is, sterk verouderd en niet meer voldoet aan de huidige regelgeving.

De verordening wordt hieronder artikelsgewijs toegelicht.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Artikel 1 bevat de definities van de verordening waarbij zoveel mogelijk aansluiting is gezocht bij de definities van de wet. Om de positie van het café ten opzicht van de snackbar en het restaurantbedrijf duidelijk te maken is de vermelding van etenswaren als mogelijke nevenactiviteit relevant. Ook indien geen geringe etenswaren worden verstrekt kan immers sprake zijn van een café in de zin van deze verordening.

Artikel 2

Krachtens artikel 23 van de wet kan bij gemeentelijke verordening het bedrijfsmatig of anders dan om niet verstrekken van alcoholhoudende drank worden verboden. De gemeente Hillegom voert een alcoholmatigingsbeleid, met name met het oog op het beperken van alcoholgebruik onder jongeren. Gelet op de belangen die worden gediend met een matig alcoholgebruik onder jongeren is in dit artikel een verbod op het schenken van sterke drank opgenomen.

In het eerste lid van dit artikel is het verbod opgenomen voor het verstrekken van sterke drank in zaken waar verhoudingsgewijs veel geringe etenswaren worden verkocht, waar mensen dus niet primair komen voor alcoholgebruik en/of waar verhoudingsgewijs veel jongeren komen, zoals jeugdruimten, onderwijsruimten, wijkgebouwen en buurthuizen, snackbars e.d., sportinstellingen of kampeerreinen. In het tweede lid is een verbod opgenomen voor het verstrekken van sterke drank in paracommerciële inrichtingen, zoals wijkgebouwen, buurthuizen, kerkelijke instellingen, wanneer daar activiteiten plaatsvinden waarbij hoofdzakelijk jongeren onder de 18 jaar aanwezig zijn.

Artikel 3

Zoals in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 2 al is genoemd, kan krachtens artikel 23 van de wet bij gemeentelijke verordening het bedrijfsmatig of anders dan om niet verstrekken van zwak-alcoholhoudende drank na een bepaald tijdstip of voor een bepaalde tijd, worden verboden. Ingevolge de wet mag aan jongeren onder de zestien jaar geen alcoholhoudende drank worden verstrekt. Met name in het nachtelijk uitgaansleven blijkt dit soms een moeilijk controleerbare en moeilijk handhaafbare bepaling. Ook het verstrekken van zwak-alcoholhoudende drank in inrichtingen zoals bedoeld in artikel 2 van de verordening bij activiteiten waar hoofdzakelijk

jongeren onder de 16 jaar aanwezig zijn, is gezien de wens tot alcoholmatiging onder jongeren, ongewenst.

In Snackbars/cafetaria's en andere zaken die vallen onder de omschrijving van artikel 18, tweede lid van de wet, waar geen alcohol mag worden geschonken ter plaatse wegens afwezigheid van een drank- en horecaverunning, mag er wél alcohol worden verkocht voor gebruik elders dan ter plaatse. Regelmatig wordt geconstateerd dat op diverse hangplekken door jongeren veel alcohol wordt ingenomen en dat dit overlast veroorzaakt. Deze alcohol is ook afkomstig van snackbars. Na 22.00 uur kunnen jongeren in ieder geval geen alcohol meer kopen bij supermarkten en slijterijen. Het is dan ook gewenst om aansluiting te zoeken bij de openingstijden van de levensmiddelenzaken wat betreft de verkoop van alcohol vanuit de snackbars. Artikel 3 bepaalt dat de verkoop van alcohol vanuit snackbars na 22.00 uur verboden is.

De in artikel 3, eerste lid genoemde besloten ruimten zijn ontleend aan artikel 18, tweede lid, onder c van de wet. In artikel 18, tweede lid, onder c van de wet wordt genoemd: "een voor het publiek toegankelijke besloten ruimte waarin hoofdzakelijk gerede etenswaren voor gebruik ter plaatse en elders dan ter plaatse plegen te worden verkocht, niet zijnde een horecalokaliteit". In artikel 18 van de wet wordt aangegeven dat in de in artikel 18, tweede lid, onder c genoemde ruimte, alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse mag worden verstrekt. Onder de in artikel 18, tweede lid, onder c bedoelde "ruimten" vallen onder andere de snackbars/cafetaria's en de afhaalruimte van een Chinees restaurant.

Artikel 4

Artikel 4 geeft de burgemeester de bevoegdheid om van de in artikelen 2 en 3 opgenomen verboden ontheffing te verlenen. Een schriftelijke aanvraag dient daartoe te worden ingediend (artikel 4:1 van de Algemene wet bestuursrecht). Een dergelijke ontheffing kan incidenteel zijn of een structureel karakter dragen. Indien een aanvraag tot ontheffing van het verbod minder dan drie weken voor het tijdstip waarop de aanvrager de ontheffing nodig heeft is ingediend, kan de burgemeester de aanvraag buiten behandeling laten.

Artikel 5

Voor het aanvragen van een drank- en horecaverunning wordt gebruik gemaakt van voorbedrukte formulieren. Deze formulieren voldoen aan de eisen die de "Regeling aanvraaggegevens en formulieren Drank- en horecawet" stelt. Indien het formulier volledig ingevuld is en voorzien van voorgeschreven bewijsstukken, biedt de aanvraag voor commerciële inrichtingen voldoende basis voor een adequate afhandeling.

In het tweede lid van dit artikel is aangegeven welke extra gegevens er bij een aanvraag voor een paracommerciële inrichting moeten worden overlegd. Deze gegevens zijn nodig om te kunnen beoordelen of de horeca-activiteiten aansluiten bij de doelstellingen van de rechtspersoon en welke voorschriften er aan de vergunning moeten worden verbonden om oneigenlijke mededinging met de commerciële horeca te voorkomen.

Artikel 6

Op grond van artikel 23, derde lid van de wet, kunnen in een Drank- en horecaverordening regels worden gesteld omtrent de voorschriften die aan een drank- en horecaverunning kunnen worden verbonden. Met het oog op alcoholmatiging is het wenselijk dat prijsacties zoals "Happy hour" niet zijn toegestaan.

Onder prijsacties zoals “Happy hour” wordt verstaan: het gratis of met korting voor een symbolische vergoeding aanbieden van alcoholhoudende dranken. In de “Code voor Alcoholhoudende Dranken” die door Koninklijk Horeca Nederland (hierna: KHN) is opgesteld (voor haar leden) is ook opgenomen dat horecabedrijven niet gratis of voor een symbolische vergoeding alcoholhoudende dranken mogen aanbieden. Voor het verbinden van het verbod op prijsacties zoals “Happy hour” mag alleen het belang van de volksgezondheid een reden zijn. Deze beperking zal niet standaard in de drank- en horecaverunningen worden opgenomen, maar er moet duidelijk een reden voor zijn vanuit het belang van de volksgezondheid. Hierbij wordt gedacht aan verenigingen en sociëteiten waar veel jongeren komen. Deze horeca is meestal ook niet bij de KHN aangesloten.

In artikel 4 van de wet is het instrumentarium ter beteugeling van het paracommercialisme neergelegd. Onder paracommercialisme wordt verstaan: het door sportverenigingen, buurt-, dorps- en clubhuizen, kerkelijke instellingen en dergelijke, onder ongelijke voorwaarden in concurrentie treden met reguliere horecaondernemingen. Op basis van artikel 4 van de wet kunnen burgemeester en wethouders aan een vergunning de voorwaarde verbinden dat in deze instellingen geen feesten van persoonlijke aard mogen worden gegeven (o.a. bruiloften en partijen). Aan deze vergunning kan ook de voorwaarde worden verbonden dat de mogelijkheid tot het in de instelling geven van feesten, niet mag worden aangetoond.

Ook kan op basis van artikel 4 van de wet de drank- en horecaverunning van een paracommerciële horeca-inrichting, worden beperkt in de tijd waarvoor deze geldt. Artikel 6, tweede lid van de verordening is daar een uitwerking van. Van de mogelijkheid tot het verbinden van voorwaarden aan een drank- en horecaverunning wordt gebruik gemaakt. Hiermee wordt beoogd oneerlijke concurrentie met de commerciële horeca te beperken. Aan vergunningen voor paracommerciële horeca wordt standaard het verbod op het geven van feesten en partijen van persoonlijke aard verbonden, tenzij dit in het concrete geval niet redelijk is. Maar in dat geval kan meestal wél de voorwaarde worden verbonden dat er geen reclame mag worden gemaakt voor het houden van feesten van persoonlijke aard in de horeca-inrichting.

Artikel 7

Ingevolge de wet mag aan jongeren onder de 16 jaar geen alcoholhoudende drank worden verstrekt. Met name in het nachtelijke uitgaansleven blijkt dit soms een moeilijk handhaafbare bepaling. Vooral in discotheken, dancings, op dansfeesten, houseparty's en popconcerten is het wegens onoverzichtelijkheid van de ruimtes moeilijk te controleren aan wie de alcoholverstrekking (indirect) plaatsvindt. Artikel 20 van de wet geeft daarom gemeentebesturen de bevoegdheid om voor de aanwezigheid (toegang) van personen in horecagelegenheden bij verordening minimumleeftijdsgrenzen vast te stellen. Uit het oogpunt van veilig uitgaan en het alcoholmatigingsbeleid is het zeker gewenst dat wordt voorkomen dat zeer jeugdigen met (overmatig) alcoholgebruik worden geconfronteerd. Vandaar dat in de verordening is opgenomen dat voor de toelating van personen in discotheken en dergelijke en in cafés na 22.00 uur een minimum leeftijd van 16 jaar geldt.

In het vierde lid van dit artikel is opgenomen dat de leeftijdsgrens niet geldt in cafés indien een persoon (onder de 16 jaar) onder toezicht staat van een (pleeg)ouder of een voogd met een leeftijd van 21 jaar of ouder, dan wel vergezeld wordt door een andere persoon van 21 jaar of ouder, waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat deze functioneert als toezichthouder van de betreffende persoon. Dit vierde lid is opgenomen omdat het nogal eens voorkomt dat er in

cafés feestjes (bijvoorbeeld een verjaardagfeestje van een ouder) worden gehouden waarbij dan ook kinderen aanwezig. Het is op zo'n moment niet gewenst dat deze kinderen om 22.00 uur naar huis worden gestuurd.

Artikel 8

Op overtreding van de verordening staat krachtens artikel 8 een gevangenisstraf van maximaal drie maanden of een geldboete van de tweede categorie (maximaal € 2.250,-). Ingevolge artikel 154 van de Gemeentewet is een hogere strafbaarstelling niet mogelijk. Dit met uitzondering van de verboden vervat in der artikelen 2, 3 en 7 van de verordening. Ingevolge artikel 1, sub 4 van de Wet op de economische delicten geldt voor overtreding van deze bepalingen een hechtenis van maximaal 6 maanden of een boete in de vierde categorie (€ 11.250,-). Als het genoten voordeel van de overtreding groter is dan een kwart van het maximale boetebedrag, dan is zelfs een veroordeling tot het maximum van de vijfde categorie (€ 45.000,-) mogelijk.

Artikel 9

Dit artikel regelt de intrekking van de oude Drank- en horecaverordening, gelijktijdig met het van kracht worden van de nieuwe verordening.

Artikel 10

Vergunningen en ontheffingen die zijn verleend onder het oude regime, blijven hun geldigheid behouden totdat zij worden ingetrokken of komen te vervallen. Maar aanvragen die ten tijde van het inwerking treden van de nieuwe verordening nog niet zijn afgewikkeld, worden afgehandeld op basis van de nieuwe verordening.